

עפ"ג 30062/04/14 - עדנאן סנקרט נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני: כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופט דוד מינץ
כב' השופטת אסתר נחליאל-חיאט

עפ"ג 30062-04-14

בעניין: עדנאן סנקרט

המערער

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ב"כ המערער: עו"ד חלאילה (סנגוריה ציבורית)

ב"כ המשיבה: עו"ד אילה גלברד-יעקב, פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק - דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו מיום 2.4.14 של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ) שניתן בת.פ. 2429-05-12, שצורף לו ת.פ. 4231-08-11. בשני תיקים אלה הורשע המערער בשתי עבירות של החזקת סם לשימוש עצמי. העבירה האחת נעברה ביום 6.5.10, ובה הורשע המערער בכך שהחזיק 0.83 גרם הירואין. העבירה השניה נעברה ביום 9.9.10 ובה הורשע המערער בכך שהחזיק 0.60 גרם הירואין.

2. עובר לגזירת עונשו של המערער, בית המשפט הורה על קבלת תסקיר שירות המבחן אודותיו. בנוסף, בית המשפט ביקש לקבל את חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות. המערער זומן לראיון בפני הממונה מספר פעמים ולא התייצב. על רקע זה ציין הממונה בחוות דעתו מיום 11.2.14 כי המערער אינו מתאים לריצוי עונשו במסגרת זו.

3. כנגד המערער היו תלויות ועומדות שתי תקופות מאסר על תנאי, אשר היתה חובה להפעילן. המאסר האחד לתקופה של חודשיים. המאסר השני לתקופה של חודש. בגזר הדין מיום 2.4.14 בית המשפט השית על המערער 14 ימי מאסר בפועל וכן הפעיל את שני המאסרים על תנאי חבי-ההפעלה כמפורט. בית המשפט קבע שכל העונשים יהיו חופפים האחד לשני, כך שבסך הכל ירצה המערער עונש מאסר בפועל של חודשיים ימים.

4. לטענת המערער, בית המשפט החמיר בעונשו נוכח כמות הסמים המזערית שהיתה בחזקתו בשני התיקים

ולכך שלא נפתחו כנגדו תיקים נוספים מיום ביצוע העבירות, היינו מאז שנת 2010 ועד היום. כן הצביע על תסקיר שירות המבחן, ממנו עלתה תמונה קשה אודות קורות חייו הקשים של המערער. המערער כבן 57, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאים 16 - 30, אך החל משנת 2006 הוא חי במנותק מאשתו ומילדיו על רקע התמכרותו לסמים. המערער נאלץ לגור במשך שנים ברחובות, בהזנחה קשה, עד אשר נקלט בהוסטל לחסרי בית אך הורחק משם, בין היתר, מאחר ולקח "מנת יתר" של סם שהעמידה אותו בסכנת חיים. המערער הצביע על כך שמתסקיר שירות המבחן עלה כי הוא מגיע למרכז היום בעמותת "שק"ל" פעם בחודש ונמצא במעקב של עובד סוציאלי, אשר מנסה להחזירו למעגל העבודה. שירות המבחן גם התייחס בתסקיר למצבו הבריאותי הקשה ומהפרעת קשב וריכוז ומדכאון. בשולי התסקיר המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל על המערער.

5. המערער הודה כי הופנה לממונה על עבודות שירות ולא התייצב בפעם הראשונה, אך זאת עקב תקלה. אף בפעם השניה שהוזמן לא התייצב, בשל כך שאיבד את תעודת זהותו ולא יכול לנסוע. המערער הוסיף כי היה על בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מסוג זה, נוכח נסיבותיו המיוחדות של המערער.

6. המשיבה תמכה את יתדותיה בפסק דין של בית משפט השלום וביקשה כי הערעור יידחה. עם זאת, נוכח הנסיבות המיוחדות, הסכימה שבית משפט זה יזמין תסקיר משלים אודות המערער כדי לבדוק את טענתו שהוא נמצא בהליך שיקומי.

7. במסגרת הדיון שהתקיים לפנינו ביום 10.9.14 הסכימו הצדדים שהמערער עבר שתי עבירות שמפעילות את שתי תקופות המאסר על תנאי, ולכן מכח הוראת סעיף 56(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), לא ניתן להאריך את תקופות התנאי. עם זאת, טענת ב"כ המערער היתה כי על בית המשפט להשתמש בסמכות המוקנית לו בסעיף 85 לחוק העונשין ולהאריך את תקופות המאסר על תנאי בשל התהליך הטיפולי-שיקומי שעבר המערער.

8. בית המשפט נעתר לבקשה והורה לשירות המבחן לערוך תסקיר אודות המערער. תסקיר זה הוגש ביום 4.12.14, בו ציינה קצינת המבחן כי עשתה ניסיון להכין תכנית שיקומית אודות המערער אך ללא הצלחה, וזאת בשל חוסר שיתוף הפעולה עם השירות. לאור האמור ולאור מצבו הבריאותי והמורכב של המערער, וכן לאור חוסר שיתוף הפעולה שלו עם השירות, לא עלה בידי השירות להכין עבורו תכנית שיקומית מתאימה.

9. בית משפט זה לא אמר נואש, ואף לאחר קבלת התסקיר האמור, לאחר הדיון שהתקיים ביום 8.12.14, הורה לשירות המבחן להכין תסקיר משלים, במסגרתו תוצע תכנית שיקומית לפי הוראות סעיף 85 לחוק העונשין. התסקיר המשלים הוגש ביום 8.1.15 והתמונה חזרה על עצמה, לפיה המערער ניתק את הקשר עם שירות המבחן. עם זאת, חרף חוסר שיתוף הפעולה המלא של המערער עם השירות, בהתחשב בהחלטות בית המשפט שניתנו בעניין, הומלץ על הארכת תקופות המאסר על תנאי, כמו גם להעמיד את המערער במבחן.

10. ב"כ המערער ביקש שבית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן, וטען כי ניתן להחיל את האמור בסעיף 85 לחוק העונשין, הואיל והדגש הוא על הליך שיקומי שעובר הנאשם, ולא דווקא הליך שיקומי פורמאלי בליווי שירות המבחן. מנגד ב"כ המשיב טענה כי אין מקום לשעות לטענת המערער, שכן חרף המלצת שירות המבחן, המערער לא עמד בתנאים הנקובים בסעיף 85 לחוק העונשין כדי לאפשר את הארכת תקופות המאסר על תנאי שהושתו עליו כאמור.

11. סעיף 85 לחוק העונשין קובע כי על אף הוראות סעיף 56(ב) לאותו חוק, רשאי בית המשפט שהרשיע אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, או שסיים טיפול כאמור, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 56 יותר מפעם אחת, אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי. במקרה זה אין מחלוקת כי המערער לא עובר לעת הזאת טיפול למשתמשים בסמים, ואין מחלוקת כי לא סיים טיפול כאמור מעודו. לפיכך, על פניו אין תחולה לסעיף 85 כאמור, ובית המשפט מנוע לפי סעיף 56(ב) להאריך את תקופות המאסר על תנאי שהושתו על המערער.

12. אין לכחד כי בית המשפט ביקש להימנע מהשתתפות עונש מאסר בפועל על המערער, ולשם כך דחה את משפטו במשך חודשים רבים כדי לאפשר לו לעבור טיפול למשתמשים בסמים. ברם, הדבר לא הסתייע וחרף המלצת שירות המבחן, בית המשפט מנוע מלהאריך את תקופות המאסר על תנאי פעם נוספת, כאמור.

13. בשים לב לאמור, אנו דוחים את הערעור ומורים שהמערער יתייצב לריצוי עונשו בבית הסוהר ניצן ביום 31.5.15 עד השעה 09:00.

14. בהסכמת הצדדים, פסק הדין יישלח אליהם בדואר. ב"כ המערער מתבקש להודיע למערער תוכן פסק דין זה ועל מועד התייצבותו לתחילת ריצוי עונשו.

15. המזכירות מתבקשת לשלוח העתק פסק הדין גם לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' אייר תשע"ה, 27 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

דוד מינץ, שופט

אריה רומנוב, שופט

**אסתר נחליאלי חיאט,
שופטת**

עמוד 3

